ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 16ης Μαΐου 2000 *

Στην υπόθεση C-274/97,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους P. Oliver, νομικό σύμβουλο, και B. Doherty, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον C. Gómez de la Cruz, μέλος της ίδιας υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

ενάγουσα-αντεναγομένη,

κατά

Coal Products Ltd, με έδρα το Chesterfield (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τους K. P. E. Lasok, QC, και P. Harris, barrister, ενεργούντες κατ' εντολήν του A. Mott, solicitor, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο των Zeyen, Beghin, Feider, Loeff, Claeys και Verbeke, 56-58, rue Charles Martel,

εναγομένης-αντενάγουσας,

που έχει ως αντικείμενο, αφενός, αγωγή ασκηθείσα από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων δυνάμει του άρθρου 42 της Συνθήκης ΕΚΑΧ με αίτημα να της επιστραφεί το ποσό των 252 558 ECU, που αντιστοιχεί σε επιδότηση επιτοκίου που

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

χορήγησε στην Coal Products Ltd στο πλαίσιο συμβάσεως αποσκοπούσας στην παροχή ενισχύσεως στην Coal Products Ltd για να καταναλώσει άνθρακα παραγόμενο εντός της Κοινότητας, πλέον τόκων προς 8 % από 1ης Νοεμβρίου 1995, και, αφετέρου, ανταγωγή που άσκησε η εναγομένη με αίτημα την καταβολή του ποσού των 46 010 ECU, πλέον τόκων από 3 Φεβρουαρίου 1995,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους L. Sevón, πρόεδρο τμήματος, D. A. O. Edward (εισηγητή) και P. Jann, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: N. Fennelly,
γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις αγορεύσεις των διαδίκων κατά τη συνεδρίαση της 8ης Ιουλίου 1999, κατά την οποία η Coal Products Ltd εκπροσωπήθηκε από τον R. Thompson, barrister, και τον A. Mott, και η Επιτροπή από τους P. Oliver και B. Doherty,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 16ης Σεπτεμβρίου 1999,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 29 Ιουλίου 1997, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει ρήτρας διαιτησίας συνομολογηθείσας βάσει του άρθρου 42 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, αγωγή κατά της εταιρίας Coal Products Ltd (στο εξής: CPL), ζητώντας την επιστροφή του ποσού των 252 558 ECU, που αντιστοιχεί σε επιδότηση επιτοκίου που χορήγησε στη CPL στο πλαίσιο συμβάσεως αποσκοπούσας στην παροχή ενισχύσεως στην CPL για να καταναλώσει άνθρακα παραγόμενο εντός της Κοινότητας, πλέον τόκων προς 8 % από 1ης Νοεμβρίου 1995.

2 Με το υπόμνημα αντικρούσεως, η CPL ζήτησε, ασκώντας ανταγωγή, να υποχρεωθεί η Επιτροπή στην καταβολή του ποσού των 46 010 ECU, πλέον τόκων από 3 Φεβρουαρίου 1995 ή από 31 Μαρτίου 1995, που αντιστοιχεί στο υπόλοιπο της επιδότησης επιτοκίου το οποίο ισχυρίζεται ότι δικαιούται δυνάμει της προαναφερθείσας συμβάσεως.

Η επίδικη σύμβαση

3 Στις 21 Μαΐου 1992, η Ευρωπαϊκή Κοινότητα Άνθρακα και Χάλυβα (στο εξής: ΕΚΑΧ), εκπροσωπούμενη από την Επιτροπή, συνήψε σύμβαση δανείου (στο εξής: σύμβαση) με τη CPL, θυγατρική εταιρία της British Coal Corporation. Σύμφωνα με τη σύμβαση αυτή, η Επιτροπή συμφώνησε να δανείσει 10 000 000 λίρες στερλίνες (GBP) στη CPL, με σκοπό την προώθηση της κατανάλωσης του παραγόμενου εντός της ΕΚΑΧ άνθρακα στα εργοστάσιά της κατασκευής πλακών άνθρακα και μετασχηματισμού μεθανίου σε ηλεκτρικό ρεύμα, τα οποία είναι εγκατεστημένα στο Ηνωμένο Βασίλειο.

4 Σύμφωνα με το άρθρο 6 της συμβάσεως, το δάνειο θα εξοφλείτο με εφάπαξ καταβολή στις 28 Μαΐου 1997, ενώ το άρθρο 7 απαγόρευε στη CPL κάθε πρόωρη εξόφληση. Σύμφωνα με το άρθρο 10 της συμβάσεως, η CPL δεσμευόταν να μην πωλήσει, μεταβιβάσει ή εκχωρήσει τα στοιχεία ενεργητικού του σχεδίου χωρίς προηγούμενη έγγραφη άδεια της Επιτροπής.

5 Το άρθρο 5, σημείο 4, της συμβάσεως προέβλεπε τη χορήγηση επιδότησης επιτοκίου υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

«Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παρούσας συμβάσεως, ο δανειστής [Επιτροπή] χορηγεί στον οφειλέτη [CPL] επιδότηση επιτοκίου (στο εξής: επιδότηση) επί του συνόλου του δανείου, η οποία ισοδυναμεί σε λίρες στερλίνες με το ποσό των 1 875 420 ECU. Η επιδότηση θα καταβάλλεται στον οφειλέτη δύο φορές ετησίως κατά τη διάρκεια των πέντε πρώτων ετών του δανείου με δύο ισόποσες καταβολές των 187 542 ECU στις 28 Μαΐου και στις 28 Νοεμβρίου εκάστου έτους ή περίπου στις ημερομηνίες αυτές, ενώ η πρώτη καταβολή θα πραγματοποιηθεί στις 28 Νοεμβρίου 1992 ή περίπου στην ημερομηνία αυτή και η τελευταία καταβολή στις 28 Μαΐου 1997 ή περίπου στην ημερομηνία αυτή, υπό την προϋπόθεση ότι ο οφειλέτης θα έχει δεόντως εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που υπέχει από την παρούσα σύμβαση και συνίστανται στην καταβολή των τόκων και κάθε άλλου οφειλομένου βάσει του δανείου ποσού σε οποιαδήποτε από τις ανωτέρω ημερομηνίες, τούτο δε υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 11. (...)»

6 Το άρθρο 11, σημείο 2, της συμβάσεως όριζε τα εξής:

«Το δάνειο χορηγείται — και η αναφερόμενη στο άρθρο 5, σημείο 4, επιδότηση επιτοκίου υπολογίζεται — με βάση την αρχή ότι η πραγματική κατανάλωση άν-

θρακα ΕΚΑΧ κατά τη διάρκεια εκάστου έτους καταναλώσεως θα είναι τουλάχιστον ίση προς την εκτιμώμενη κατανάλωση άνθρακα ΕΚΑΧ. Κατά συνέπεια, εφαρμόζονται οι ακόλουθες διατάξεις:

a) αν η πραγματική κατανάλωση άνθρακα ΕΚΑΧ κατά τη διάρκεια ενός των δύο ετών καταναλώσεως που προηγούνται αμέσως της ημερομηνίας υπολογισμού είναι κατώτερη από την εκτιμώμενη κατανάλωση άνθρακα ΕΚΑΧ, ο δανειστής θα μπορεί (με την επιφύλαξη κάθε άλλου δικαιώματος που θα μπορούσε να προβάλει βάσει της παρούσας συμβάσεως), ειδοποιώντας εγγράφως τον οφειλέτη, να μειώσει την επιδότηση επιτοκίου την οποία ο οφειλέτης μπορούσε να απαιτήσει αρχικώς βάσει της παρούσας συμβάσεως, αναλογικά προς την απόκλιση μεταξύ της εκτιμωμένης και της πραγματικής καταναλώσεως. Το πράγματι καταβληθέν στον οφειλέτη τμήμα της επιδότησης επιτοκίου που υπερβαίνει το ποσό που ο οφειλέτης θα είχε λάβει αν η επανυπολογισθείσα επιδότηση είχε εφαρμοστεί εξ αρχής θα επιστραφεί αμέσως και ολοσχερώς από τον οφειλέτη ή, αν ο δανειστής το ζητήσει, θα θεωρηθεί απ' αυτόν ως καταβληθέν τμήμα του οφειλομένου ποσού όσον αφορά τις μη ληξιπρόθεσμες ακόμη καταβολές·

b) πέραν των δικαιωμάτων που διαλαμβάνονται στο εδάφιο a και με την επιφύλαξη κάθε άλλου δικαιώματος το οποίο ο δανειστής θα μπορούσε να προβάλει βάσει της παρούσας συμβάσεως, αν:

i) η πραγματική κατανάλωση άνθρακα ΕΚΑΧ κατά τη διάρκεια ενός από τα έτη καταναλώσεως που λήγουν στις αντίστοιχες ημερομηνίες καταθέσεως των μετέπειτα εκθέσεων είναι κατώτερη από την κατανάλωση άνθρακα ΕΚΑΧ στην οποία βασίζεται κατά τον χρόνο εκείνο η επιδότηση επιτοκίου που εφαρμόζεται στο δάνειο [είτε πρόκειται για την εκτιμώμενη κατανάλωση ή για μικρότερη ποσότητα κατόπιν της εφαρμογής των διατάξεων του εδαφίου a ανωτέρω ή της προηγουμένης εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος εδαφίου b]· και αν

ii) ο δανειστής θεωρεί ότι μια τέτοια διαφορά είναι σημαντική,

θα μπορεί, ειδοποιώντας εγγράφως τον οφειλέτη, να μειώσει την επιδότηση επιτοκίου που αντιστοιχεί στο οικείο έτος καταναλώσεως και σε κάθε μετέπειτα έτος καταναλώσεως με βάση τον ίδιο αναλογικό υπολογισμό με εκείνον που αναφέρεται στο εδάφιο a ανωτέρω (με βάση την πραγματική κατανάλωση άνθρακα ΕΚΑΧ για το οικείο έτος καταναλώσεως). Ο δανειστής θα μπορεί επίσης να κάνει χρήση της τελευταίας περιόδου του εδαφίου a όσον αφορά τις διορθώσεις που θα πραγματοποιούνται με βάση τις διατάξεις του παρόντος εδαφίου b.

(...)»

7 Το άρθρο 1 της συμβάσεως όριζε τον στόχο της ετήσιας κατανάλωσης (στο εξής: εκτιμώμενη κατανάλωση άνθρακα ΕΚΑΧ) στους 350 000 τόνους. Σύμφωνα με το ίδιο άρθρο, ως «πραγματική κατανάλωση άνθρακα ΕΚΑΧ» οριζόταν «η ποσότητα άνθρακα ΕΚΑΧ που πράγματι καταναλώθηκε στη βιομηχανική εγκατάσταση κατά τη διάρκεια εκάστου έτους καταναλώσεως»· ωστόσο, για έκαστο από τα δύο έτη καταναλώσεως που προηγούνται αμέσως της ημερομηνίας αξιολόγησης, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη «ο ετήσιος μέσος όρος καταναλώσεως κατά τα δύο αυτά έτη». «Το έτος καταναλώσεως» οριζόταν ως «η περίοδος ίση προς ένα ημερολογιακό έτος μέχρι τις 28 Μαΐου — εκτός όμως της ημερομηνίας αυτής — εκάστου των ετών 1994 (συμπεριλαμβανομένου) έως 1998 (συμπεριλαμβανομένου)». Σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο, η τρίτη επέτειος της διαθέσεως του δανείου, ήτοι η 28η Μαΐου 1995, αντιστοιχούσε στην «ημερομηνία αξιολογήσεως». Η τέταρτη και πέμπτη επέτειος της καταβολής του δανείου, ήτοι αντιστοίχως η 28η Μαΐου 1996 και η 28η Μαΐου 1997, ορίζονταν ως «οι ημερομηνίες καταθέσεως της επόμενης έκθεσης».

8 Σύμφωνα με το άρθρο της 19, η σύμβαση διείπετο από το αγγλικό δίκαιο και κάθε αμφισβήτηση ή διαφορά σχετικά με το κύρος της, την ερμηνεία της ή την εκτέλεσή της θα υποβαλλόταν αποκλειστικά στο Δικαστήριο κατ' εφαρμογήν του άρθρου 42 της Συνθήκης.

9 Η CPL, κατόπιν της εξαγοράς της από τους εργαζομένους της, θέλησε να εξοφλήσει αμέσως το δάνειο. Με έγγραφο της 23ης Ιανουαρίου 1995, η Επιτροπή δέχθηκε το αίτημα αυτό με την επιφύλαξη της εκ μέρους της CPL αποδοχής της ακόλουθης πρότασης:

«Δεδομένου ότι η ημερομηνία αξιολόγησης δεν θα έχει φθάσει κατά την πρόωρη εξόφληση, προτείνουμε να υπολογιστεί η επιδότηση αναλογικά μέχρι την ημερομηνία της πρόωρης εξόφλησης. Είναι συνεπώς δυνατό να επιστραφεί ένα τμήμα της επιδότησης στην ΕΚΑΧ ή, αντιθέτως, να υπάρχει ένα υπόλοιπο υπέρ της CPL.

Συνεπώς, παρακαλούμε τη CPL να μας γνωστοποιήσει τα λεπτομερή στοιχεία όσον αφορά την κατανάλωση άνθρακα κατά τα τρία έτη που προηγούνται αμέσως της ημερομηνίας εξαγοράς της επιχειρήσεως από τους εργαζομένους. Προτείνουμε να μας γνωστοποιηθούν τα στοιχεία αυτά εντός 60 ημερών, τηρουμένης της παρουσιάσεως που απαιτεί η σύμβαση, ως εάν η έκθεση κατετίθετο κατά την αξιολόγηση.»

10 Με έγγραφο της 30ής Ιανουαρίου 1995, η CPL δέχθηκε ότι «μπορεί να αποδειχθεί αναγκαία μια διόρθωση της ήδη καταβληθείσας επιδότησης και ότι η διόρθωση αυτή θα στηριχθεί σε μια περίοδο ελέγχου λήγουσα κατά την ημερομηνία εξοφλήσεως του δανείου».

Επιχειρήματα των διαδίκων

11 Η Επιτροπή υποστηρίζει, για να δικαιολογήσει την εκ μέρους της CPL επιστροφή του ποσού των 252 558 ECU, ότι το ποσό αυτό αντιστοιχεί στη διαφορά μεταξύ των 750 168 ECU που έχει ήδη καταβάλει στη CPL ως επιδότηση επιτοκίου και των 497 610 ECU τα οποία, σύμφωνα με τους υπολογισμούς της, εδικαιούτο να ζητήσει η

CPL. Συγκεκριμένα, κατά την Επιτροπή, ο στόχος της κατανάλωσης άνθρακα EKAX κατά την περίοδο 20 μηνών από 28 Μαΐου 1993 έως 29 Ιανουαρίου 1995 πρέπει να μειωθεί κατ' αναλογία προς τη διάρκεια της περιόδου αυτής και να καθορισθεί συνεπώς στους 583 333 τόνους, ήτοι στα 5/6 (ή 20/24) της εκτιμωμένης κατανάλωσης άνθρακα EKAX (700 000 τόνοι) για τα δύο έτη κατανάλωσης που προηγούνται της ημερομηνίας αξιολόγησης της 28ης Μαΐου 1995. Δεδομένου ότι η CPL κατανάλωσε μόνον 464 332 τόνους άνθρακα EKAX κατά την εν λόγω περίοδο των 20 μηνών, ήτοι το 79,6 % του αναθεωρημένου στόχου, δεν μπορούσε συνεπώς να δικαιούται παρά το 79,6 % του τμήματος της επιδότησης επιτοκίου που αφορά την περίοδο αυτή, ήτοι το 79,6 % του ενός τρίτου (20/60) του ποσού των 1 875 420 ECU, το οποίο αντιστοιχεί στο συνολικό ποσό της επιδότησης που συμφωνήθηκε με τη σύμβαση για το σύνολο της περιόδου εκτελέσεώς της. Η Επιτροπή, λαμβανομένου υπόψη ότι έχει ήδη καταβάλει 750 168 ECU για την περίοδο των 32 μηνών που μεσολάβησε από την έναρξη ισχύος της συμβάσεως μέχρι τις 29 Ιανουαρίου 1995, βασίμως απαιτεί εντόκως την επιστροφή του ποσού των 252 558 ECU.

12 Η CPL προβάλλει δύο κύριους ισχυρισμούς. Πρώτον, υποστηρίζει ότι από την ανταλλαγή των επιστολών της 23ης και της 30ής Ιανουαρίου 1995 προέκυψε μια νέα σύμβαση, χωριστή, η οποία οδήγησε στη σιωπηρή λύση της συμβάσεως. Δεδομένου όμως ότι η νέα αυτή σύμβαση δεν περιείχε καμία ρήτρα παρέχουσα αρμοδιότητα στο Δικαστήριο, η παρούσα προσφυγή είναι απαράδεκτη.

13 Δεύτερον, επί της ουσίας, η CPL ισχυρίζεται ότι δικαιούται για την εξεταζόμενη περίοδο επιδότηση 796 178 ECU. Δεδομένου ότι έλαβε μόνον το ποσό των 750 168 ECU, φρονεί ότι δικαιούται να της καταβληθεί η διαφορά μεταξύ των δύο αυτών ποσών, ήτοι 46 010 ECU.

14 Η CPL υποστηρίζει ότι η Επιτροπή τροποποίησε την περίοδο αξιολόγησης, μεταθέτοντας την έναρξη της περιόδου αυτής στις 28 Μαΐου 1992. Συναφώς, παραπέμπει στο έγγραφο της 23ης Ιανουαρίου 1995 της Επιτροπής και στηρίζεται στη θέση της Επιτροπής ότι, αφενός, η περίοδος ελέγχου της κατανάλωσης άνθρακα επί της οποίας υπολογίζεται το δικαίωμα επιδότησης λήγει με την εξόφληση του δανείου και, αφετέρου, η αναφορά που έκανε η Επιτροπή στον αναλογικό υπολογισμό της επιδότησης που πράγματι οφείλεται και η αίτηση παροχής στοιχείων που απηύθυνε στη CPL αφορούν τα αριθμητικά στοιχεία κατανάλωσης των τριών ετών που προηγούνται της εξαγοράς της επιχειρήσεως αυτής. Η CPL φρονεί ωστόσο ότι μόνον

η μετά τις 28 Μαΐου 1993 κατανάλωση πρέπει να ληφθεί υπόψη για τον υπολογισμό της επιδότησης. Έτσι, η CPL αναγνωρίζει ότι, κατά την περίοδο κατανάλωσης των 20 μηνών, η πραγματική κατανάλωσή της άνθρακα EKAX δεν έφθασε παρά το 79,6 % της διορθωμένης εκτιμωμένης κατανάλωσης. Ωστόσο, ισχυρίζεται ότι τα εν λόγω αριθμητικά στοιχεία πρέπει να χρησιμοποιηθούν για να υπολογιστεί το τμήμα της επιδότησης το οποίο μπορεί να απαιτήσει όσον αφορά την περίοδο των 32 μηνών που διανύθηκε από την καταβολή του δανείου και την πληρωμή της πρώτης δόσης της επιδότησης, καταλήγοντας έτσι στο ποσό των 796 178 ECU.

15 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η CPL πρότεινε μια διαφορετική ερμηνεία της συμβάσεως, το δε αποτέλεσμα του νέου υπολογισμού της κατέληξε σε αξίωση της Επιτροπής έναντι της CPL ανερχόμενη σε 3 751 ECU. Ωστόσο, η Επιτροπή επικαλέστηκε συναφώς το άρθρο 42, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, ισχυριζόμενη ότι η ερμηνεία αυτή συνιστά νέο ισχυρισμό.

Η αρμοδιότητα του Δικαστηρίου

16 Κατά τη CPL, η ανταλλαγή επιστολών μεταξύ αυτής και της Επιτροπής είχε ως αποτέλεσμα τη λύση της συμβάσεως και την αντικατάστασή της από νέα σύμβαση η οποία δεν περιέχει καμία ρήτρα παρέχουσα αρμοδιότητα στο Δικαστήριο.

17 Πρέπει να τονιστεί, αφενός, ότι η αναφορά στη σύμβαση είναι αναγκαία για να δώσει τόσο στο περιεχόμενο όσο και στη σημασία της ανταλλαγής επιστολών ένα κατανοητό χαρακτήρα και, αφετέρου, ότι οι εν λόγω επιστολές δεν περιέχουν κανέναν όρο ουσιωδώς ασύμβατο προς τις ρήτρες της εν λόγω συμβάσεως, οι οποίες μπορούν

να εφαρμοστούν παρά το γεγονός ότι η Επιτροπή δέχθηκε την εκ μέρους της CPL πρόωρη εξόφληση του δανείου.

18 Κατά συνέπεια, πρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα, κατ' εφαρμογήν των κριτηρίων του εφαρμοστέου δικαίου, ήτοι του αγγλικού δικαίου, ότι η ανταλλαγή επιστολών δεν είχε ως συνέπεια τη λύση της συμβάσεως και, επομένως, το άρθρο 19 της συμβάσεως εξακολουθεί να έχει εφαρμογή στην παρούσα διαφορά.

Επί της ουσίας

19 Η επιχειρηματολογία που προβάλλει η Επιτροπή, όπως υπενθυμίστηκε στη σκέψη 11 της παρούσας αποφάσεως, προϋποθέτει ότι υφίσταται συσχέτιση μεταξύ της καταβολής της επιδότησης επιτοκίου κατά την περίοδο εκτελέσεως του δανείου, ήτοι από το 1992 έως το 1997, και της υλοποίησης των στόχων εκτιμωμένης καταναλώσεως άνθρακα ΕΚΑΧ κατά τα πέντε έτη καταναλώσεως, ήτοι από τον Μάιο του 1993 έως τον Μάιο του 1998, οπότε κάθε επιδότηση επιτοκίου χορηγηθείσα πριν τη λήξη της συμβάσεως πρέπει να θεωρείται προκαταβολή μέχρι την τελική εκκαθάριση. Ωστόσο, η υπόθεση αυτή ουδόλως προκύπτει από τους όρους της συμβάσεως.

20 Συγκεκριμένα, η σύμβαση δεν καθορίζει καμία αυτόματη συσχέτιση μεταξύ των καταβολών που αντιστοιχούν σε ένα έτος επιδότησης και της πραγματικής καταναλώσεως άνθρακα ΕΚΑΧ του επομένου έτους. Ομοίως, η σύμβαση δεν συνδέει το συνολικό ποσό της οφειλόμενης επιδότησης με τη συνολική κατανάλωση που αφορά τα πέντε κρίσιμα έτη.

21 Από το άρθρο 11, σημείο 2, στοιχείο a, της συμβάσεως προκύπτει αντιθέτως ότι το τμήμα της επιδότησης που έχει καταβληθεί μέχρι την ημερομηνία αξιολόγησης, ήτοι κατά τα τρία πρώτα έτη του χρόνου ισχύος της συμβάσεως, αποκτάται οριστικά αφού ενδεχομένως αναθεωρηθεί προς τα κάτω αν η πραγματική κατανάλωση

άνθρακα ΕΚΑΧ είναι μικρότερη από την εκτιμώμενη κατανάλωση κατά τα δύο πρώτα έτη κατανάλωσης που προηγούνται της ημερομηνίας αξιολόγησης. Το δικαίωμα επί του τμήματος αυτού της επιδότησης δεν επηρεάζεται εν συνεχεία από την κατανάλωση μετά την ημερομηνία αυτή.

22 Επιπλέον, πρέπει να τονιστεί ότι η σύμβαση δεν περιέχει κανέναν όρο σχετικά με την απόδοση της επιδότησης που καταβλήθηκε κατά το έτος που προηγείται του τελευταίου έτους καταναλώσεως, σε περίπτωση ανεπάρκειας της πραγματικής καταναλώσεως άνθρακα ΕΚΑΧ κατά το έτος αυτό, για την οποία η σύμβαση δεν απαιτεί την κατάθεση έκθεσης, ενώ η κατάθεση αυτή αποτελεί την απαραίτητη προϋπόθεση για μια τελική τακτοποίηση των λογαριασμών στην κατεύθυνση που προτείνει η Επιτροπή. Η μέθοδος υπολογισμού όμως που προτείνει η Επιτροπή, αν γινόταν δεκτή, θα της παρείχε την εξουσία ελέγχου της καταναλώσεως του τελευταίου έτους της περιόδου εκτελέσεως της συμβάσεως, ενώ μια τέτοια δυνατότητα ουδόλως προκύπτει από τους όρους της συμβάσεως.

23 Επομένως, η αναφορά που έγινε με την ανταλλαγή επιστολών σε αναλογικό υπολογισμό της επιδότησης μέχρι την ημερομηνία της πρόωρης εξόφλησης του δανείου δεν μπορεί να έχει την έννοια ότι καθορίζει μια άμεση αντιστοιχία μεταξύ της περιόδου των πέντε ετών, κατά την οποία οφείλεται η επιδότηση, και της περιόδου των πέντε ετών, που αρχίζει ένα έτος αργότερα, για την οποία η σύμβαση καθορίζει στόχους καταναλώσεως άνθρακα ΕΚΑΧ. Πρέπει συνεπώς να απορριφθεί η ερμηνεία της συμβάσεως που προβάλλει η Επιτροπή προς στήριξη του αιτήματός της επιστροφής του ποσού των 252 558 ECU, πλέον τόκων από 1ης Νοεμβρίου 1995.

24 Η CPL, για να δικαιολογήσει την ανταγωγή της με την οποία ζητεί να υποχρεωθεί η Επιτροπή να καταβάλει το ποσό των 46 010 ECU, πλέον τόκων, στηρίζεται σε υπολογισμούς που έγιναν με βάση τις ίδιες υποθέσεις με εκείνες της Επιτροπής, οι οποίες λαμβάνουν επίσης ως δεδομένο την ύπαρξη άμεσης αντιστοιχίας μεταξύ της περιόδου που λαμβάνεται υπόψη για την καταβολή της επιδότησης και της περιόδου που αντιστοιχεί στην πραγματική κατανάλωση άνθρακα ΕΚΑΧ. Μια τέτοια επι-

χειρηματολογία δεν μπορεί να γίνει δεκτή για τους ίδιους λόγους με εκείνους που εκτέθηκαν στις σκέψεις 19 έως 23 της παρούσας αποφάσεως και, συνεπώς, πρέπει να απορριφθεί η εν λόγω ανταγωγή της CPL.

25 Όσον αφορά την επιχειρηματολογία που υποστήριξε η CPL κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, πρέπει να γίνει δεκτό ότι συνιστά νέο νομικό ισχυρισμό. Δεδομένου ότι η Επιτροπή επικαλέστηκε συναφώς το άρθρο 42, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ισχυρισμός αυτός πρέπει να κριθεί απαράδεκτος.

26 Επομένως, τόσο η αγωγή της Επιτροπής όσο και η ανταγωγή της CPL πρέπει να απορριφθούν.

Επί των δικαστικών εξόδων

27 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Ωστόσο, σύμφωνα με το ίδιο άρθρο, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων το Δικαστήριο μπορεί να κατανείμει τα έξοδα ή να αποφασίσει ότι κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα. Δεδομένου ότι η Επιτροπή και η CPL ηττήθηκαν, πρέπει να αποφασιστεί ότι έκαστος διάδικος θα φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Απορρίπτει την αγωγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και την ανταγωγή της Coal Products Ltd.**

2) **Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και η Coal Products Ltd θα φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.**

Sevón Edward Jann

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 16 Μαΐου 2000.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του πρώτου τμήματος

L. Sevón